

د امیرِ اہلسنت اولئے سفرِ مدینہ

پیشکش

پیشکش:

مجلس المدینة العلمیة، دعوت اسلامی

ترجمو:

ٹرانسلیشن ڈیپارٹمنٹ، دعوت اسلامی

پیش لفظ

د عاشقانو د معراجِ مدینے مُنَوَّرے حاضری کہ سلِ خُله ہم نصیبِ شیِ خو د اَوَلْنِے حاضریِ خپلِ یاد او خوندِ وی، په 1980 کنبې د امیرِ اہلسنتِ اَوَلْنِے سفرِ مدینہ اوشو، د هغه سفرِ ډیرِ یاد گار وختونه او واقعات د مدنی چینل په مقبولِ عامِ مدنی مذاکره وغیره کنبې بیانیري، **اَلْحَمْدُ لِلّٰه!** اوس د مدینے مُنَوَّرے د هغه یادگار سفرِ یاد په تحریري صورت کنبې منظرِ عام ته د راوړلو اهتمام اوشو، چې د دې اَوَلْنِے برخه په نوم د ”امیرِ اہلسنتِ سفرِ مدینہ اَوَلْنِے سفر“ دے، **اللہ پاک** د مونږ ته اخلاص او استقامت را نصیب کړي چې د مکمل سفرِ مدینہ باقی برخې هم منظرِ عام ته راوړو چې د عاشقانِ رسول زړه او ځيکر د عاشقِ مدینہ امیرِ اہلسنت د عشق و محبت نه ډکو واقعاتو باندې یخ شي۔ **اَلْحَمْدُ لِلّٰه!** [تقریباً] د 21 صفحو دا رساله زیات و کم دولسو اسلامي ورونږو سره د رابطه کولو او د واقعاتو د تصدیق و تحقیق کولو نه پس لیکلے شوي ده، د **اللہ پاک** په بارگاہ کنبې دُعا ده چې مونږه ته د دې مقبول بنده عاشقِ مدینہ امیرِ اہلسنت په برکت د مدینے مُنَوَّرے ریښتونے محبت رانصیب کړي او د شین گنبد د سوري لاندې د ایمان و عافیت سره شهادت، او د خیره سره جَنَّتُ البقیع کنبې دفن کیدل او جَنَّتُ الفردوس کنبې د خپلِ آخري نبي، مکی مدنی، مُحَمَّدِ عَرَبِيٍّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گاونډ رانصیب کړي۔

اٰمِيْنَ بِجَاوَدِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مدینہ اِس لیے عطارِ جان و دل سے ہے پیارا

کہ رہتے ہیں مرے آقا مرے سرور مدینے میں

ابو محمد طاہر عطاری رحمۃ اللہ علیہ

اَلْمَدِيْنَةُ الْعِلْمِيَّة (اسلامک ریسرچ سینٹر)

شعبہ ہفتہ وار رسالہ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

د امير اهلست اولنے سفرِ مدینه

دعائے جاہلین عطار یا اللہ پاکہ! خوک چې هم دا رساله ”د امير اهلست اولنے سفرِ مدینه“ اولولي يائي واورې، د هغه بيا بيا حج او د مدینے مُنَوَّرے زیارت نصیب کړې او د هغه بے حسابه مخبنه اوکړې۔ **اٰمِيْن بِجَاوِزِ النَّبِيِّ الْاَمِيْن** صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

د درود شريف فضيلت

د اُمْتِيانو گرانه او خوږه مُور، حضرت بي بي عائشه صديقه **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** روايت کوي چې زما آقا مگي مَدَنِي مُصْطَفِي **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ارشاد فرمائي: چې کله هُم کوم بنده په ما باندې دُرود شريف لَوِي نو يوه فرشته هغه دُرود شريف واخلي او پورته ئې يُوسِي او د الله پاک بارگاه ته ئې اورسوي۔ الله پاک ارشاد فرمائي: دا دُرود شريف زما د بنده قبر ته يوسه، دا دُرود به د خپل لوستونکي د پاره [مسلسل] استغفار کوي او د هغه (خاص بنده) سترگې به د دې په ليدلو باندې [مسلسل] يخيري۔

(جمع الجوامع، 6/321، حديث: 19461)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيْب! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

د اوبنکو اميل (حكايت)

د کراچي يو خوش نصيبه زائرِ مدینه د حج د سفر نه مخکې په خپل کور کنبې د يو ”محفل“ اهتمام اوکړو، او خپلو دوستانو او خپلوانو ته ئې دعوت ورکړو۔ د محفل په آغاز کنبې

ہغہ حاجی صاحب تہ خپلوانو وغیرہ د گُلونو امیلونہ و اچول، پہ ہغہ بابرکتہ او بنکلی محفل کنبی د ہغہ حاجی صاحب یو ډیر لوی عاشق رسول ملگرے ہم ناست وُو خنگہ چي ہغہ حاجی صاحب د گلونو امیلونہ پہ غارہ محفل تہ راحاضر شو نو ہغہ ملگری عاشق رسول ئي پہ خپلو سترگو کنبی د بے بہا ملغلرو [یعنی اوشکو] امیل آخستے ناست وُو، خپل ملگرے ئي چي د گلونو امیلونہ پہ غارہ اولیدو نو پہ خپلو سترگو کنبی پت د اوشکو سمندر ئي بے قابو شو او بے اختیارہ پہ سلگو سلگو پہ ژرا شو، او د سترگو نہ ئي اوشکی روانی شوے۔ یعنی چي دا بنکلی منظر اولیدو نو د ہغہ عاشقِ مدینہ پہ زہ کنبی دا آرمان نور زیات شو چي آہ! زما ملگرے د حج پہ سفر روانیږي او ما سرہ د مدینے مُنورے د حاضرئ د پارہ اَسبابِ نِشتہ، (کاش! چي ما تہ هُم د مدینے مُنورے د حاضرئ سعادت نصیب شوے وے۔۔۔)

یا میں آقا کی آنسو بہہ گئے سب مدینے کو گئے ہم رہ گئے
ہم مدینے جائیں گے آب کے برس ہر برس یہ سوچ کر ہم رہ گئے

کلہ چي د ہغہ حاجی صاحب د رخصتیدلو وخت راغے نو د مدینے مُنورے ہغہ رینستونے عاشق ہم خپل ہغہ حاجی دوست تہ د آلوداع وئیلو د پارہ راغلو، د ہغہ عاشقِ مدینہ وینا دہ چي ما د رشک او امید نہ ډکو سترگو باندې ہغہ خوش نصیبہ عاشقان رسول تہ کتل چي پہ سمندري جہاز کنبی د مدینے مُنورے طرف تہ روان شو۔ آہ! افسوس! بیا ما خپل بے قرارہ زہ تہ تسلی و رکړہ او خپل کور طرف تہ روان شوم۔ ډیر کلونہ تیر شو خو د ہغہ زائرینِ مدینہ د خوشحالی منظر ما تہ اوس هُم یاد دے۔

زائرِ طیب! روضے پہ جا کر تُو سلام اُن سے رو رو کے کہنا
میرے غم کا فسانہ سنا کر تُو سلام اُن سے رو رو کے کہنا
تیری قسمت پہ رشک آ رہا ہے تُو مدینے کو آب جا رہا ہے
آہ! جاتاہے مجھ کو ڑلا کر تُو سلام اُن سے رو رو کے کہنا

جب پہنچ جائے تیرا سفینہ جب نظر آئے بیٹھا مدینہ
با ادب اپنے سر کو جھکا کر تو سلام اُن سے رو رو کے کہنا

خوبرو او محترموا سلامی ورونرو! د اُونسکو دکھی سترگھی، پہ زہہ کنبی د عشقِ رسول رو بنانہ
شمع، او پہ خپل زہہ او خیکر کنبی د مدینے مُنورے د ارمان شمع رو بنانہ کوونکے ہغہ
حقیقی عاشقِ مدینہ چا چہ د خپلو کوششونو پہ ذریعہ پہ لکونو لکونو مسلمانان د مدینے
عاشقان جور کپری دی، د ہغہ مرد قلندر نوم ”شیخ طریقت امیر اہلسنت حضرت علامہ
مولانا محمد الیاس عطار قادری رضوی ضیائی دامت برکاتہم العالیہ“ دے

ذکرِ مدینہ جاری لب پر سوزِ مدینہ بانٹے اکثر عشقِ طیبہ میں دیکھو تو لگتے ہیں سرشار
میرے مرشد ہیں عطار میرے مرشد ہیں عطار اِن شاءَ اللہ اِن کے صدقے ہوگا بیڑا پاد
صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! ❀❀❀ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّد

واہ د مدینے مُنورے بہ خہ وائی

خوبرو او محترموا سلامی ورونرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰہ! علمائے اہلسنت خو ہسے ہم عاشقان رسول وی۔
رئیس التحریر حضرت علامہ مولانا ارشد القادری پہ بارہ کنبی د عاشقان رسول دینی تحریک
دعوتِ اسلامی د مرکزی مجلس شوریٰ مرحوم رکن حاجی زم زم عطاری رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائیلی وو
چہ پہ حیدر آباد پاکستان کنبی یو خٹل علامہ ارشد القادری صاحب یو جُمات تہ د بیان د پارہ
تشریف راورے وو نو پہ محراب یا پہ خواہ کنبی دیوال بانڈی د مکتبۃ المدینہ استیکر ”واہ کیا بات
ہے مدینے کی“ بانڈی ئی نظر پریوتو نو یو دم پری د مدینے مُنورے د محبت داسی غلبہ اوشوہ چہ
د سترگونہ ئی بے اختیارہ اوبسکی روانی شوے بیائی پہ ہم ہغہ پرسوزہ انداز کنبی اوفرمائیل
چہ د چا پہ تحریر کنبی داسی اثر دے نو پہ ہغہ کس کنبی بہ خومرہ اثر وی۔
د اللہ پاک د پہ ہغوئی رحمت وی او د ہغوئی پہ خاطر د زمونرہ بے حسابہ بخنبنہ اوشی۔

اٰمِيْن بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْن صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

شاہ تم نے مدینہ اپنایا، واہ کیا بات ہے مدینے کی
اپنا روضہ اسی میں بنوایا، واہ کیا بات ہے مدینے کی

دَحَجِ سَفَرِ

اے عاشقانِ رسول! د حج سفر او زیارتِ مدینہ پیر زیات **پُر کيفه** او سُرور والا سفر دے،
اللہ پاک دِ تولو عاشقانِ رسول د خپل خورِ حَرَم، کعبے شریفی، مِنی، عرفات و مُزْدَلِفہ شریفہ
او د شین گنبد د نظارو نہ مشرفہ کړي۔ یقین اُوکړئ! چې دا سفر خومره کوئ ”کَم“ دے،
اللہ پاک په خپل پاک کور خانہ کعبہ کنبې داسې یو کشش اینسودے دے چې د هغې نه
واپس تللو ته د چا زړه نه کیږي، د رُخصتیدو په وخت کنبې داسې ښکاري لکه د مور د غیرې
نه چې ماشوم په زور اخستلے کیږي او مدینہ خو مدینہ ده، د مدینے خو خبره بیله ده کومه
داسې سترگه ده چې د دې د دیدار په یاد کنبې اوبښکې نه تویوي، کوم زړه دے چې د دې په
یاد کنبې نه کړیږي، کوم مسلمان دے چې په زړه کنبې د مدینے د حاضرئ تمنا نه لري۔
کاش! کاش! چې بیا بیا مو په خیر سره [د هغه پاک دَر] حاضرې نصیب شي۔

وه مدینه جو کونین کا تاج ہے جس کا دیدار مومن کی معراج ہے

زندگی میں خدا ہر مسلمان کو وه مدینہ دکھا دے تو کیا بات ہے

خوبرو او محترموا سلامي ورونرو! د چا طرف ته زړه مائله کیدلو ته ”محبت“ وائی او که په دغه
محبت کنبې شدت پیدا شي نو بیا ورته ”عشق“ وائی، چا سره چې عشق پیدا شي نو د هغه هر
خیز بنه لگي۔

جس کو هو درد کا مزہ ناز دوا اُٹھائے کیوں

جان ہے عشقِ مصطفیٰ روزِ فزوں کرے خدا

عاشقِ مدینہ

اے عاشقانِ عطار! بانی دَعوتِ اسلامی حضرت علامہ مولانا محمد الیاس عطار قادری رضوی ضیائی **دامت برکاتہم العالیہ** پہ لکونو مسلمانانو باندی د مدینے مُتَوَرے د محبت او د شہینشاہِ مدینہ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** د عشقِ جامونہ خنبلی دی، هغوئی پہ حقیقت کنبی د مدینے عاشق او عاشق رسول دے بلکہ صرف دا ہم نہ الله پاک هغوئی ته هغه مقام و مرتبه ورکری ده چې لوی لوی علمائے کرام هغوئی ته عاشقِ مدینہ او د سُنّتو خلیدونکے تصویر وائی۔ ستاسو په زړه کنبی د امیر اہلسنت د محبت زیاتولو د پارہ د دوو علمائے کرامو تاثرات پہ خپلو الفاظو کنبی پیش کووم: د هند مشهور عالم دین شہزادہ خلیفہ اعلیٰ حضرت، غازی ملّت حضرت مولانا سید محمد هاشمی میاں اشرفی جیلانی **مَدَّ ظِلَّهُ الْعَالِي** فرمائی: زما د الیاس قادری صاحب **دامت برکاتہم العالیہ** سرہ څہ قسمہ (د وینې) خپلوی نشتہ، د کومې مدینے نہ چې زمونږ پلار نیکونو د اسلام خورولو د پارہ هندوستان ته تشریف راوړے وو ما هغه ټوله مدینہ د الیاس قادری صاحب په سینہ کنبی لیدلی ده۔“ هغوئی هر وخت مدینہ مدینہ کوی، په بقیع کنبی دفن کیدل غواری، د صحابه کرامو **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ** په قدمونو کنبی اوسیدل غواری، (د هغوئی) عشقِ رسول، د مدینے تمنا او د محبت نہ دک یو مزاج دے زما دُعا ده چې د مولانا الیاس قادری صاحب **دامت برکاتہم العالیہ** په علم کنبی او عمر کنبی برکت اوشی او اهل سنت و جماعت ته د فیضانِ سنت نہ د فیضیابہ کیدلو شرف عطا شی۔

(ویڈیو کلپ اور امیر اہل سنت کے بارے میں 1163 علمائے کرام کے تاثرات، ص 738 نمبر مطبوعہ)

رَبِّ كے دُر سے وہ رونا رُلانا ترا وَجَد میں ذِکْرِ طیبہ پہ آنا ترا

جامِ عشقِ نبی وہ پلانا ترا میرے ساقی کا شربت سلامت رہے

مفتی سکھر، حضرت علامہ مولانا مفتی محمد ابراہیم قادری صاحب **مَدَّ ظِلَّهُ الْعَالِي** فرمائی: الله

پاک دِ د امیر اہلسنت سرہ بنہ اُوکری، چا چي د دعوت اسلامي پہ نوم باندې داسې یو دینی اصلاحی جماعت قائم کرے دے، چي د دې سرہ زرگونہ لکونہ خلق واپستہ شوي دي او خپل ژوند د شریعت د احکامو مطابق تیروي او خپل زړونہ ئې د نبی کریم ﷺ پہ محبت کنبی مدینہ جوړ کړي دي۔

(امیر اہلسنت کے بارے میں 1163 علمائے کرام کے تاثرات، ص 30 غیر مطبوعہ)

عشق نبی ملا ہے دل پھول سا کھلا ہے	مسلک مرے رضا کا عطار نے دیا
-----------------------------------	-----------------------------

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

د عاشقانو اختر

اے د شین گنبد لیدلو ارمان لرونکو! هغه چا رښتیا وئیلې دي چې مدینے ته د تللو د پاره د پیسو نه بلکه ”د رښتونې زړه درد“ پکار وي، کله چې بنده د مدینے مُنورے د حاضرئ د پاره بے قراره شي نو د حاضرئ لارې پخپله جوړېږي، لوی لوی مالداران، او دولتمند خلق دغسې پاتې شي او حقیقي عاشقان د خپل خوږ آقا ﷺ درته حاضر شي۔

کهاں کا منصب کهاں کی دولت، قسم خدا کی ہے یہ حقیقت
جنہیں بلایا ہے مصطفیٰ نے، وہی مدینے کو جا رہے ہیں

خه دغه شان د عاشقِ مدینہ امیر اہلسنت رَضِيَ اللهُ عَنْهُ سرہ هُم اوشو۔ د هغوئ د ماشوموالي نه د نعت خوانئ او د مدینے د حاضرئ د کلامونو وئیلو او اوریدلو شوق وؤ۔ دعوتِ اسلامي جوړیدو نه مخکښې به هم هغوئ د خپلو ملگرو او دوستانو سره په یو ځائے د ذکرِ مدینہ او ذکرِ شاهِ مدینہ ﷺ محفلونہ جوړول۔ بالخصوص د مفتی اعظم هند مولانا مصطفیٰ رضا خان رحمۃ اللہ علیہ په یادِ مدینہ کنبی ډوب کلام:

بختِ نختہ نے مجھے روضے پہ جانے نہ دیا چشمِ دہل سینے کیجے سے لگانے نہ دیا

رنر آگانی بہ ئی مہرې کړلې او لوستلو بہ ئی ، په محفل کښې د موجودو عاشقانِ رسول زرونه بہ نرم شو او ډیر **پُر کيفه** منظر بہ وو، آخر دا چې هغه ښکلے ساعت هُم راغے د 1400 هجري بمطابق 1980 عيسوی خبره ده چې امير اهل سنت د بعضې دوستانو سره چې هغوئې به په عربو کښې اوسيدل، هغوئې ته د امير اهل سنت د زړه د کيفياتو اندازه وه، هغوئې په شريکه د امير اهل سنت خرچ ادا کړلو او هغوئې **لَا تُدْرِكُهُ الْعَيْنُ** ته ئې د مدینے مُنَوَّرے د حاضرئ خوشخبري واوروَله۔

اس آس په جيتا ہوں کدے یہ کوئی آکر چل تجھ کو مدینے میں سرکار بلاتے ہیں

د مدینے مُنَوَّرے د حاضرئ خوشخبري

خه داسې اوشوه چې د امير اهل سنت د ماشوموالي دوست 1973 عيسوی کښې مدینے مُنَوَّرے ته تلے وو، خه وخت پس ئې نور ملگري هم حَرَمين طَيِّبين ته منتقل شو، يو ځل په خپل مينځ کښې ناست وو د ټولو نه اول مدینے مُنَوَّرے ته حاضر يدونکي ملگري ټولو ته اُووَيِّل: **الْحَمْدُ لِلّٰهِ!** مونږ ټولو د مدینے مُنَوَّرے زيارت کړے دے خو زمونږ يو ملگري تر اوسه پورې مدینے مُنَوَّرے ته نه دے حاضر شوے، څومره به ښه وي چې مونږ ټول په شريکه د هغه د تلو راتلو د ټکټ انتظام اوکړو، زما کور په مدینه منوره کښې د حرم پاک سره نږدے دے چې امير اهل سنت مدینے مُنَوَّرے ته راشي نو د هغوئې قيام به زمونږ په کور کښې وي او چې کله مکے معظمے ته حاضر شي نو په مگه مُکَرَّمه کښې د موجود ملگري په کور کښې به قيام اوکړي، نو دغسې به مونږ ته صرف د تلو راتلو د ټکټ انتظام کول پکار وي، په هغه وخت کښې د پاکستان نه د مدینے مُنَوَّرے د ټکټ [يعني د تلو راتلو مکمله] خرچه پينځه زره ريالو وه۔ ټولو ملگرو خپلو کښې رقم راجمع کړو او دغسې د امير اهل سنت د مدینے مُنَوَّرے د

حاضریٰ د نعمت حاصلولو صورت جوڙ شو۔

جب بلایا آقا نے خود ہی انتظام ہو گئے

حیرانوں کی معاملہ

د الله پاک آخري نبي، مڪي مَدَنِي، مُحَمَّدِ عَرَبِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خپل خور عاشق باندې كرم اوكړو او ډير په خير و عافيت سره ئې د عُمرے ويزه ملاو شوه۔ د مدینه مَنَوَّرے د حاضریٰ خوشخبري داسې وه لکه يو بے بها نعمت چې په لاس ورشي۔ امير، اهلستت ډير زيات خوشحاله وو، په خوشحالی خوشحالی ئې يو تریول ایجنټ محمد سلیم ته، چې نور مسجد ته به د هغوئي خواه ته تلو راتلو هغوئي ته ئې د ټکټ بک کولو د پاره اوفرمائیل۔ هغوئي چې په کوم ائیر لائن کښې ټکټ بک کړو، امير اهلستت په هغې کښې سفر کول نه غوښتل، د الله پاک په رحمت سره د ډير کوشش کولو نه پس محنت رنگ راوړو او چې د کوم فلائيت خواهش ئې چې وو نو هغه هم پوره شو او ټکټ هم بک شو۔ د الله پاک کارونو ته گورئ! چې په کومه ورځ او په کوم وخت د امير اهلستت فلائيت اوچت شو، د هغې نه لږ ساعت مخکښې هغه جهاز هم پورته شو کوم کښې چې د دې نه مخکښې د امير اهلستت ټکټ بک شوه وو، کله چې جدے ته اوریسیدل نو خبر راغے چې په هغه جهاز کښې اوریسیدلے وو او ټول مسافر پکښې وفات شوي دي۔ الله کریم د په هغه حادثه کښې وفات شوي عاشقان رسول بے حسابہ اوبخښي۔ (يعني داسې وه لکه امير اهلستت چې د مدینه مَنَوَّرے د حاضریٰ د پاره بللے شوه وو۔)

جسے چاہا در پہ بلایا جسے چاہا اپنا بنا لیا
یہ بڑے کرم کے ہیں فیصلے یہ بڑے نصیب کی بات ہے

تشویش لری کوئی

په کراچئ کښې چې کله د امير اهلستت بعضې دوستانو ته د هغه جهاز د حادثے خبر اوشو

نو هغوئي دا گنرله چي امير اهلستت هم په هغه جهاز کښې وولهدا هغوئي د تعزيت د پاره په کراچي کښې د هغوئي کور اولدې تاؤن ميتهادر ته راغلل، کله چي امير اهلستت ته د دي معاملے په څه طريقه خبر اوشو نو هغوئي د خپل ملگري په ذريعه خبر اوليرلو چي **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ** زه په خير و عافيت سره په جده کښې يم۔

خوږو او محترموا اسلامي ورونرو! دلته دا خبره عرض کووم چي کله هُم سفر کوي نو په خيريت سره خپل منزل ته رسيدلو نه پس خپل کور ته اطلاع ورکول پکار دي چي والدينو او نورو عزيزانو خپلوانو ته د څه قسمه تشويش نه وي ځکه چي ممکنه ده چي په څه طريقه هغوئي ستا سره رابطه کوي او د رابطه نه کيدلو په وجه په تشويش کښې مبتلا شي۔ الله پاک د مونږ ته د شين گنبد د سوري لاندې شهادت، په **جَنَّتُ الْبُقَيْعِ** کښې دفن کيدل، او په **جَنَّتُ الْفِرْدَوْسِ** کښې د خپل خوږ حبيب **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کاوند رانصيب کړي۔ **اَمِينُ بِنَاوَالْتِي الْاَمِينِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

د الله والو انداز

غالباً د 5 شَوَّالِ الْمُرْكَمِ 1400 هـ يو مبارک ساعت وو چي امير اهلستت د جدے په اثير پورټ باندې کوز شولو نو هغوئي ته معلومه شوه چي زما زادراهِ (يعني د سفر سامان) ورک شوي دے، د پير تلاش کولو نه پس هُم چي ملاونه شو نو هغوئي په دې سوچ ”چي خير دے د سر په بدله کښې بيگ لارو“ باقي سامان ئې را اوچت کړو او د کستم د کمرے نه بهر راووتلو او چي کوم دوستان ځان سره بوتللو د پاره راغلي وو د هغوئي سره په گاډي کښې کښي ناستلو۔

خوږو او محترموا اسلامي ورونرو! د الله پاک په هره فيصله باندې راضي اوسيدل پکار دي، د فضولو د گيلو قيصو کولو څه فائده هم نشته بلکه کيدے شي چي په مُصِيبَت باندې ملاويدونکي ثواب نه هم محرومه پاتې شو، د امير اهلستت په خوږ سوچ باندې قربان! دوي د

اللہ پاک د مقبولو بندگانو نہ دي، بل وطن ته رسيدلو سره د سامان ورکيدل خومره د پریشانی سبب وي دا هغه چا ته پته وي چا سره چې داسې شوي وي، هغوئي د دومره لوی پریشانی باوجود د هيخ قسمه گيله او شکایت اُونکرو او هم دا زمونږ د بزرگانو طريقه ده لکه څنگه چې د ډير لوی وليُّ الله حضرت سهل بن عبدالله تُستري رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ په دربار کنبې يو گس حاضر شو او عرض ئې اُوکړو چې زما کور ته غل راغله وو او ټول مال ئې يورؤ۔ دا ئې چې واوريدل نو هغوئي د ډير حکمت په انداز کنبې اوفرمائيل: دا د شکر مقام دے چې غل راغے او مال ئې پت کړو، که شيطان د غل په شکل کنبې راغله وے او معاذالله ستا ايمان ئې پت کړے وے نو بيا به د څه کولے؟ د الله پاک د په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر د زمونږه بے حساب بخښنه اوشي.

أَمِينَ بِحَاوِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

زباں پر ښکوه رنج و اَلَمْ لایا نېس کرتے نبی کے نام لیا غم سے گھبرایا نېس کرتے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! ❀❀❀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

به خپلو زړونو کنبې د مدینے مُنَوَّرے د حاضرئ درد لرونکو! لږ تصوّر اُوکړئ چې هغه به څنگه ښکله وخت وي چې مونږ په داسې گاډي کنبې سواره یو چې هغه د مدینے مُنَوَّرے په لوري روان وي او مونږ ته دا پته وي چې لږ ساعت پس به بالکل په حقیقت کنبې مدینے مُنَوَّرے ته داخل شو، آها هغه د شین شین گنبد نظارے، هغه د مسجد نبوي پُر رونقه مینارے، هغه د مدینے حرم، هغه د مزار پُر انوار ښکلې جالع او د ریاض الجنّة هغه ښکلے او زږه رابښکونکے منظر۔۔۔ آه! کاش!۔۔۔

میں پھول کو چوموں گا اور دُھول کو چوموں گا جس وقت کروں گا میں دیدار مدینے کا

آنکھوں سے لگاوں گا اور دل میں بساوں گا سینے میں اُتاروں گا میں خار مدینے کا

اے عاشقانِ رسول! حقیقی عاشق مدینہ امیر اہلسنت د کراچے نہ د مدینے مُنَوَّرے په ارادہ

روان شوے وُو حُکّہ د احرام پہ حالت کنبی نہ وُو خوک چّی د مگے مُکّرّمے پہ ارادہ میقات تہ داخل شی نو د هغوئی دپارہ احرام تپل ضروری وی۔ (رفیق الحرمین، ص 327 مہینا) د امیر اہلسنت گادے د جدے نہ مدینے مُتَوّرے طرف تہ روان شو۔ دا یو داسی بنگلے او مزیدار سفر وُو چّی د دّی کِمَا حَقُّهُ (یعنی خنگہ چّی د دّی حق دے هغسی) پہ تحریر کنبی راوستل ناممکن تہ نزدے دی حُکّہ چّی د مدینے مُتَوّرے د عاشق د زپہ کیفیات پہ الفاظو کنبی خنگہ بیان کرے شی، البتہ پہ خپلو الفاظو کنبی د مدینے د سفر حالات د پیش کولو کوشش کووم۔ پہ هغه ورخو کنبی پہ عربو کنبی دیر زیات گرم موسم وُو گویا چّی لمر هم د عربو د فضاگانو نہ برکتونہ اخستل۔ امیر اہلسنت چّی پہ کوم گادّی کنبی تشریف فرما وُو هغه ائیر کنڈیشنر وُو او بھر دیرہ زیاتہ گرمی وہ خود حقیقی عاشقِ مدینہ د زپہ کیفیات د بیانولو نہ بھر وُو، ائیر کنڈیشنر گادّی کنبی د ناستی باوجود هم هغوئی ساعت پہ ساعت شیشہ بنگتہ کولہ او د صحرائے عرب د فضاگانو نہ بہ لُطف اندوزہ کیدلو۔ د محبوب د کوخو سرہ د عاشقانو داسی انداز خہ نوي خبرہ نہ ده۔ د محبوب د کوخّی د ذرے ذرے سرہ مینہ و محبت وی۔

آدھر روح کی ہر تہہ میں سمولوں تجھ کو اے ہوا تونے تو سرکار کو دیکھا ہوگا

بہرحال گادے د مدینے مُتَوّرے پہ طرف رَوَان وُو او نعت شریف هُم چلیدلو، ولّی چّی دا دَ ژوند اَوَلّنے سفرِ مدینہ وُو کلہ خوشحالی او کلہ پہ زپہ کنبی ہیبت شان، حُکّہ چّی دیر زر د عاشقانو پہ مدینہ مُتَوّرہ کنبی حاضری کیدو والا ده، آخر پہ کوم دربارِ بے کس پناہ کنبی د حاضری ارادہ ده، بہرحال د عشق د دیوانگی هم د ہر چا خپل خپل انداز وی مونرہ لہ کلہ هم د چا پہ دیوانگی باندی اعتراض او پہ زپہ کنبی بد خیال راوستل نہ دی پکار، گنی چرتہ داسی اُوٹّی چّی مونرہ پخپلہ د دّی عظیم دولت نہ محرومہ پاتّی شو۔

نہ کسی کے رقص پہ طنز کر نہ کسی کے غم کا مذاق اڑا
مجھے چاہے جیسے نواز دے یہ مزاجِ عشقِ رسول ہے

د مدینے مُنَوَّرے د شان او د عظمت به خه وائی!

د مینې او محبت دا بڼکلے او بڼائسته انداز د خه معمولي ښار يا معمولي ځائے د پاره نه دے بلکه دا د هغه ښار مدینے مُنَوَّرے سره د مینې او محبت اظهار دے کوم چې د ټولو ښارونو بادشاه او دلته تشریف فرما اوسیدونکے د ټولو انبیاء کرامو عَلَيْهِ السَّلَامه شهنشاہ دے۔

نبیوں میں جیسے افضل و اعلیٰ ہیں مصطفیٰ شہروں میں بادشاہ ہے مدینہ حضور کا

د ”مدینہ“ د پینځو حروفو په نسبت د مدینے 5 خصوصیات

(هسې خو د مدینے مُنَوَّرے پيشميره خصوصیات دي خو د حُصولِ برکت دپاره دلته پينځه بيانيري)

- 1) په مخ د زمکه باندې يو ښار هم داسې نشته چې د هغې دومره نومونه وي، لکه څومره چې د مدینے مُنَوَّرے دي، بعضې علمائے کرامو سل نومونه ليکلي دي۔ 2) په مدینه منوره کښې به د نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مبارک زړه ته سکون ملاویدو۔ 3) د دې ځائے خاورې او گرد به ئې د خپل مخ مبارک نه نۀ لرې کولو او صحابه کرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه به ئې هم داسې کولو نه منع کول او ارشاد به ئې فرمائيلو چې د مدینے مُنَوَّرے په خاوره کښې شفا ده۔ (جذب القلوب، ص 22)
- 4) کله چې يو مسلمان د زیارت په نیت باندې مدینے مُنَوَّرے ته راځي نو فرښتے د رحمت په تحفو سره د هغه استقبال کوي۔ (جذب القلوب، ص 211) 5) نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په مدینه منوره کښې د مرگ ترغیب فرمائيلې دے او دلته د وفات کیدونکي به نبی کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شفاعت کوي۔ (عاشقانِ رسول کی 130 حکایات، ص 261)

مدینہ	مدینہ	مدینہ	همیں جان و دل سے ہے پیارا مدینہ
سنانا	سنانا	دل آرا مدینہ	دوانوں کی آنکھوں کا تارا مدینہ
یہ رنگیں	فضائیں	یہ مہکی ہوائیں	معطر معتبر ہے سارا مدینہ
وہاں پیارا	کعبہ	یہاں سبز گنبد	وہ مکہ بھی میٹھا تو پیارا مدینہ

غیا پیر و مرشد کے صدقے میں آقا یہ عطار آئے دوبارہ مدینہ

مدینہ راتلو والا ده

د مدینے عاشقانو! خپل زره لبر کلک کړئ او اولولئ! ځکه چې اوس هغه ساعت راتلو والا ده، چې یو حقیقی عاشقِ مدینه د مدینے مُنورے ښکلي او ښائسته ښار ته داخلو والا ده، د دې نه مخکښې چې د امیر اهلستت گادے د مدینے مُنورے په نوراني حدودو کښې داخل شي، هغوئ گادې چلولو والا خپل ملگري ته اوفرمائیل چې زه په ناسته ناسته مدینے مُنورے ته داخلیدل نه غواړم لهدا چې کله مدینے مُنورے ته د داخلیدلو وخت راشي نو ماته د مخکښې نه اړوایه- خو کیدے شي چې د خیر خواهی په نیت [ئې هغه ملگري مخکښې څه اونه وئیل] چې اوس به دوئې څنگه د دې گرمی په حالت کښې مسجد نبوي علی‌صاحبها الصلوة والسلام ته رسیږي، چې کله مدینے مُنورے ته راورسیدل نو هغه ملگري ئې اړوئیل چې: ”دا ده مدینه منوره“ او دا دے ”شین شین گنبد“-

کیا سبز سبز گنبد کا خوب هے نظاره هے کس قدر سُمانا کیسا هے پیارا پیارا

انوار یاں بچھا چھم برسائیں ابر پیئیم پُر نور سبز گنبد پُر نور هر مناره

مرحبا صد مرحبا! شین ځلیدونکے، نور وړوونکے گنبد د سترگو په وړاندې وو، چې څنگه ئې دا واوریدل نو عاشقِ مدینه په بے اختیاره د شوق و محبت نه تاؤ شو او دا ئې اړوئیل چې زما سامان تاسو سنبال کړئ زه خو چې چا له راغله ووم د هغوئ خواهه ته لارم- امیر اهلستت د کیف و سرور په عالم کښې د پزار نه بغیر ښپے ابله ښپے د گادې نه راکوز شولو، په کوزیدو خو کوز شولو خو په مدینه منوره کښې لمر هم د شین گنبد نه ښه ډیر فیض اخیستلو، په مدینة مُنورے کښې داسې گرمي او توده هوا حاضره وه چې څوک خو د په زمکه اوگرځي؟، څنگه چې هغوئ په زمکه باندي ښپه کښوده نو د زمکې تود والے د پنډو نه بره پورې محسوسیدل شروع

شو۔ پہ زمکہ باندې قدم کینبوجل ډیر گران وُو، پہ ژوند کنبې ئې کله هم داسې تودہ زمکہ نہ وہ لیدلې، آخر دا چې د غاړې نه ئې سپین رومال لرې کړو او په زمکہ باندې ئې خور کړو، یو شو قدمه به په هغې د پاسه تللو او بیا به اودریدلو

د ارواں قدم قدم په کہ هر دم ہے جان نو
یہ راہ جاں نزار مرے مولیٰ کے در کی ہے
اللہ اکبر! اپنے قدم اور یہ خاک پاک
حسرت ملائکہ کو جہاں وضع سر کی ہے
پہ مدینہ منورہ کنبی بنیے ابلہ اوسیدل خنکہ دی؟

اے د مدینے عاشقانو! د عاشقِ مدینہ د خپل آقا و مولیٰ پہ بارگاہ کنبی د حاضرئ دا تصوّر آتی منظر ډیر خوندور دے چې د خپل آقا پہ مبارکو کوخو کنبی پیزار پہ بنپو کول نه دي پکار، کیدے شي چې د چا په ذهن کنبی دا وسوسه پیدا شي چې صحابه کرام رضی اللہ تعالیٰ عنہم خو هم عاشقان رسول وُو هغوئي خو به په مدینہ منورہ کنبی پیزار پہ بنپو کول، مونږ څه د هغوئي نه لوی عاشقان رسول خو نه یو۔ نو عرض دا دے چې واقعي مونږه د صحابه کرامو رضی اللہ تعالیٰ عنہم نه لوی عاشقان رسول نه شو کیدے خو کہ څوک د مدینے مُنورے پہ محبت و تعظیم کنبی پیزار نه په بنپو کوي نو په شریعت کنبی د دې نه منع هم نشته بلکه په بابرکتہ مقام کنبی پیزار اوبنکل خود قرآن نه ثابت دي لکه سپارہ 16 سورہ طہ آیت نمبر 12 کنبی دې:

أَمْفُؤْمَرَاترَجْمَةً كَذَّالِإِيْمَان: بے شکہ زه ستا رب یم نو ته
خپل پیزار اوباسه، بیسکہ ته په پاک ځنکل طوی
کنبی ئې۔

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَأُخَلِّعُ نَعْلَيْكَ ۗ إِنَّكَ بِآلُونِ
الْمُقَدَّسِ طُوًى

حضرت مفتي احمد يار خان نعيمي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ په تفسير قرآن نور العرفان کنبی د دې آیت لاندې ليکي: د ادب د پاره پیزار اوبنکل "سنتِ نبوي" دي۔ (نور العرفان، ص 498)

بوش کر تو بوش کر، غافل! مدینہ آگیا

پاؤں میں جوتا، ارے! محبوب کا کوچہ ہے یہ

پہ مدینہ منورہ کنبی نبیے ابلہ نبیے

د کروڑاؤ مالکیانو عظیم پیشوا حضرت امام مالک رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ ڊیر لوی عاشق رسول وو، هغوئی به په مدینہ منورہ کنبی نبیے ابلہ نبیے گرځیدلو۔ (طبقات کبریٰ للشعرا، الجزء الاول، ص 76) هغوئی به فرمائیل: داسی یوه شپه هم نه ده تیره شوې چې په هغې کنبی ما د دوانرو جهانو د سردار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دیدار نه وي کړے۔

(حلیة الاولیاء، 346/6)

دیوانے کو تحقیر سے دیوانہ نہ کہنا دیوانہ بہت سوچ کے دیوانہ بنا ہے
مستِ مئے الفت ہے مدہوشِ محبت ہے فرزانه ہے دیوانہ دیوانہ ہے فرزانه
الفاظ معانی: مست: ورک۔ مئے الفت: د محبت شراب۔ فرزانه: عقلمند۔

چرتہ وادیِ طویٰ او چرتہ مدینہ منورہ

خوړو او محترموا اسلامي ورونړو! په مُلک شام کنبی د طُور عَر سره په خواه کنبی پاک ځنگل طویٰ ځکه مقدس و بابرکته ځائے دے چې هغه د انبیاء کرامو عَلَيْهِمُ السَّلَام د تیریدلو مقام وو، چې د انبیاء کرامو عَلَيْهِمُ السَّلَام د تیریدلو د ځائے دا شان دے نو کوم ځائے چې د ټولو نبیانو سردار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ زیات و کم لس کاله په ظاهري ژوند مبارک کنبی تشریف فرما وو او اوس هم د خپل جسم اطهر سره هم هلته تشریف فرما دے نو د هغه ځائے د شان و عظمت به څه وائے، وادیِ طویٰ د انبیاء کرامو عَلَيْهِمُ السَّلَام د تیریدلو ځائے او مدینہ د آقائے کائنات صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د اوسیدلو ځائے دے، د یو روایت مطابق وادیِ طویٰ کنبی د بعضی انبیاء کرامو عَلَيْهِمُ السَّلَام مزارات هم دي او په مدینہ منورہ کنبی د ټولو نبیانو سردار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آرام فرما دے، په وادیِ طویٰ کنبی به کلیم الله عَلَيْهِ السَّلَام سره خطاب کیدلو او په مدینہ منورہ کنبی حبیب الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سره، حضرت موسیٰ عَلَيْهِ السَّلَام وادیِ طویٰ ته تشریف ورپے وو او د الله پاک خوړ حبیب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ

وَاللّٰهُ سَمَّوٰتٌ تَه مدینے مُنَوَّرے تہ د ہجرت حکم شوے وو، الغرض د مدینے مُنَوَّرے عظمت بیانول
زمونر د وس خبرہ نہ دہ، شہنشاہ سُخن مولانا حسن رضا خان رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہ لَیْکِی:

بنا شہ نشیں خسرو دو جہاں کا یہاں کیا ہو عز و وقارِ مدینہ
شرف جن سے حاصل ہوا انبیا کو وہی ہیں حسنِ اِخْتَارِ مدینہ

د عاشقانو امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہ لَیْکِی:

بہشتِ خلد آئیں وہاں کسبِ لطافت کورضاً چار دن برسے جہاں ابر بہارانِ عرب

الفاظ معانی: ہشت: اٹہ۔ خُلد: جنت۔ کسبِ لطافت: تر و تازگی اخستل۔ ابر: باران۔ بہارانِ
عرب: د عربو سپرلے۔

(یو بل شاعر ڀیرہ بنکلی خبرہ کړي دہ:)

جب سے قدم پڑے ہیں رسالت مآب کے جنت بنا ہوا ہے مدینہ حضور کا
قدسی بھی چومتے ہیں ادب سے یہاں کی خاک قسمت پہ جھومتا ہے مدینہ حضور کا
صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! ❀❀❀ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

امیر اہلسنت د جالو مبارکو مخی تہ حاضری

اے عاشقانِ رسول! د مدینے مُنَوَّرے پہ ہُم ہغہ زوردارہ گرمی او لمر کنبی عاشقِ مدینہ امیر
اہلسنت مسجد نبوی تہ داخل شو، د جدے نہ مدینے منورے پورے ٹی پہ گاڍی کنبی د
مفتی اعظم ہند رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْہ د کلام دے شعر حوصلہ ورکولہ:

تھے پاؤں میں بے خود کے چھالے تو چلا سر سے ہشید ہے دیوانہ ہشید ہے دیوانہ

اے د شین گنبد د دیدار آرزو مندو! لبر غور اُوکری! یو عام مسلمان ہم چپ کلہ پہ اُولَیٰ خُل
مدینے مُنَوَّرے د حاضری سعادت حاصل کړي نو ډیرې خوشحالی کوي، بیا چپ کلہ د ہغہ
بنده مومن د معراج وخت راشی او ہغہ د ہغہ شین شین گنبد چپ تول عمر ٹی پہ تصویرونو

کنبی لیدلے وی، پہ نعتونو کنبی ئی آوریدلے وی، خوش نصیبو پہ خوب کنبی لیدلے وی او اوس ہغہ بالکل مخامخ د سترگو پہ وړاندې وی او برکتونہ ترینہ حاصلوی نو خومرہ بنکلے منظر بہ وی، **سُبْحٰنَ اللّٰه!** خومرہ خوندوَر منظر بہ وی چې کلہ حقیقی عاشقِ مدینہ د ہغہ شین گنبد او نورانی مینار دیدار کرے وی ہغہ وخت بہ ئی د زرہ او خیکر خہ کیفیات وُو، خہ د اوبنکو لریئ بہ وی، خنگہ سلگی او ژراگانې بہ وی۔۔

پیشِ نظر وہ نوبہارِ سجدے کو دل ہے بے قرار روکے سر کو روکے ہاں یہی امتحان ہے

کومو عاشقان رسول چې د عاشقِ مدینہ پہ ذریعہ د سرکارِ مدینہ **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ** پہ بارگاہ کنبی سلام عرض کرے وُو د ہغوئی سلام او پتہ نشتہ چې پہ زرہ کنبی بہ ئی خہ خہ عرض کری وی، پہ ژوند کنبی پہ اول ځل د جالو مبارکو حاضری او ہغہ ہم د عشق د داسی دیوانگی پہ کیفیت کنبی چې، مرحبا صد مرحبا!

د زرہ حال بیانولو نہ پس چې کلہ ہغوئی را واپس شو نو ہغہ ملگرے چې دوئی ئی د جدے شریفی نہ راوستے وُو پہ مسجد نبوی کنبی موجود وُو بیا واپس خپل قیام گاہ تہ چې د مسجد نبوی سرہ نزدے وہ ہلتہ ئی تشریف راوړو، واپس چې راغلو نو د سترگو نہ ئی د اوبنکو یو سیلاب جاری شو چې ہغہ زر بندیدلو والا نہ وُو، د ہر عاشق رسول پہ اول ځل د حاضری خہ نہ خہ خاص کیفیات وی، چا پہ خوشحالی خوشحالی دیدار اوکړو او څوک پہ ژرا راغلل او ہم پہ ژرا پاتې شو، د عشق و دیوانگی ہر ہغہ انداز چې د شریعت مخالف نہ وی ہغہ اختیارولے شی او دا د سعادت خبرہ دہ۔ اللہ کریم! د مونز تہ د خوړ نیی **صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ** د ربتینی عاشقانو پہ برکت د عشقِ مدینہ او د عشقِ شاہِ مدینہ لازوال نعمت رانصیب کری۔

ہے یہ فضلِ خدا، میں مدینے میں ہوں ہے اسی کی عطا میں مدینے میں ہوں
یا رسولِ خدا میں مدینے میں ہوں تم نے بلوا لیا میں مدینے میں ہوں
میری عید آج ہے میری معراج ہے میں یہاں آگیا میں مدینے میں ہوں

د محبوب راضی کولو عجیبہ انداز

خورو او محترموا اسلامي ورونرو! د عاشقانو انداز ډیر عجیبہ وي۔ چا (د وخت عظیم الشان بادشاہ) محمود غزنوي رحمة الله تعالى عليه د مدینے مُنورے د حاضرئ په دوران کښې د فقیرئ په لباس کښې د اوبو مشک په لاس اولیدو چې حاجیانو ته ئې اوبه نیولې وې لیدونکي ترینه تپوس اوکړو: آیا تاسو د غزني بادشاہ نه ئې؟ دا مو خپل څه حال جوړ کړے دے! جواب ئې ورکړو: زه بادشاہ یم خو په غزني کښې، په دې دربار کښې خو بادشاہ هم فقیر و گدا وي۔ تپوس کوونکي باندې دا د دیوانگئ جواب ډیر خوړ اولگیدو۔ څه وخت پس هغه کس څه گوري چې د مصر بادشاہ ډیر په شاهي رُعب دبدبه کښې راروان دے، هغه کس ور مخکښې شو او ورته ئې اووئیل: تاسو دومره لوی جرأت اوکړو! چې د مدینے مُنورے حاضرې او دا شاهي دبدبه! کوم جواب چې د مصر بادشاہ ورکړو هغه هم په سرو زرو د لیکلو قابل وو۔ بادشاہ اووئیل: اے سوال کوونکيه! دا بادشاهي چا راکړي ده؟ یقیناً د مدینے جانان راکړي ده ځکه د شاهي تاج او لباس سره حاضر شوه یم د پاره د دې چې چا دا بادشاهي راکړي ده هغه ئې په خپلو مبارکو سترگو اوویني۔ (عاشقان رسول کی 130 حکایات، ص 51)

جس دم سُوئے طیبہ سفر ہو آنکھیں تر ہوں پھٹتا جگر ہو
 اور عطا ہو سوزشِ سینہ یا اللہ مری جھولی بھر دے
 سامنے جب ہو گنبدِ خضرا قلب و جگر ہوں پارہ پارہ
 بہہ نکلے آشکوں کا دھارا یا اللہ مری جھولی بھر دے
 صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! ❀❀❀ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْ مُحَمَّد

د عاشقِ مدینہ د مدینے مُنورے سره باکماله محبت!

خورو او محترموا اسلامي ورونرو! مَنْ أَحَبَّ شَيْئًا أَكْتَرُ ذِكْرَهُ یعنی انسان چې د کوم څیز سره مینه کوي

د هغی ذکر ډیر ډیر کوي- (شعب الایمان، 1/388، حدیث: 501) هم دا وجه ده چې د امیر اهل سنت د فیضان په وجه د دعوتِ اسلامي عاشقان رسول د مدینے ډیر ډیر ذکر کوي، د امیر اهل سنت د مدینے مُنورے سره د محبت مثال په دې زمانه کښې ملاویدل مشکل دي، هغوئي د ماشومانو په ژبو باندې هم د مدینے ذکر جاري کړے دے، د هغوئي د مُسلسل شپې او ورځې د کوششونو په نتیجه کښې جوړ شوه د دنیائے اسلام د ټولو نه لوی اصلاحی او دینی تحریک دعوتِ اسلامي په دې وخت کښې د دُنیا په ډیرو ملکونو کښې د عاشقان رسول په سینو کښې د عشق رسول شمع روښانه کوي او سنتو عام کولو کښې مصروف عمل دے- **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ!** دا دینی تحریک زیات و کم د 80 شعبو په ذریعه د قرآن و سنت پیغام عام کوي، راځی چې اوس تاسو ته د دې عاشق مدینه امیر اهل سنت **دَمَشَقَ كَاتِبَةُ الْعَالِيَةِ** د مدینے د محبت نه ډک یو انداز دا هُم اونیایم چې د یو خو شعبو نومونه چې هغوئي کښودې دي د هغې په نومونو کښې د ذکرِ مدینه او یادِ مدینه څومره واضحه اظهار دے- د اسلامي لتریچر لیکلو والا شعبے نوم ”**الْمَدِينَةُ الْعَلِيَّةُ**“، مدنی مراکز د جمانونو نوم ”**فیضانِ مدینه**“، د درس نظامي عالم کورس کوونکو مدرسو نوم ”**جامعَةُ الْمَدِينَةِ**“، د قرآن کریم حفظ و ناظره کوونکو مدرسو نوم ”**مَدْرَسَةُ الْمَدِينَةِ**“ د اُردو سره سره زیات و کم 30 ژبو کښې اسلامي کتابونه پرنټ کولو او په پوره دنیا کښې د عام کولو د ادارے نوم ”**مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ**“، ماشومانو ته د دینی تعلیم سره سره دنیایي تعلیم ورکولو والا اسکولونو نوم ”**داؤ المدینه**“، اردو، انگریزي او بنگالي ژبو کښې د نیکی دعوت عام کولو والا د سو فیصده اسلامي چینل نوم ”**مدنی چینل**“ د دینی و دنیایي معلوماتو نه مالا مال د علم دین زده کولو لاجواب او بے مثال د سوال و جواب سلسله ”**مدنی مذاکره**“ - (الله پاک! د مونږ ته د اخلاص او استقامت سره د دعوتِ اسلامي په دینی کارونو کښې عملي طور د حصه اخستلو توفیق رانصیب کړي-)

د عاشق مدینه امیر اهل سنت خپله وصیت نامه لیکلو نه پس ډیره د عاجزی دُعا

کاش چي! گناه بخبونکے خدائے غفار، ما کنهگار د خپل حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ په خاطر معاف کړي۔ اے زما خوږه ربه! تر څو پورې چي ژوندے يم په عشق رسول کښې مې ډوب ساتې، او زما په ژبه د مدینه ذکر جاري ساتې، د نيکي دعوت د پاره کوششونه مې نصيب کړې، د محبوب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شفاعت مې نصيب کړې، او بے حسابه بخښنه مې نصيب کړې، او په جنت الفردوس کښې مې د نبي کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گاونډ نصيب کړې۔ آه! کاش چي! هر وخت د محبوب په نظارو کښې ورک اوسم۔ اے خدايه پاکه! په خپل حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باندې بيشميره درود و سلام نازل کړې، او د هغوئي د ټول امت بخښنه اوکړې۔ امين (مدني وصيت

نامه، ص 10 بتغير قلیل)

دولت بیدار عشقِ مصطفیٰ کا ساتھ هو

یا الی! جب رضا خواب گراں سے سر اٹھائے

(جاري ده)

نیک او لمونځ گزاره جوړیدو د پاره

هر زیارت د ماښام د لمانځه نه پس ستاسو په ځانې کښې کیدونکي د دعوتِ اسلامي د سنتو ډکه هفته واره اجتماع کښې د رضائے الٰهي د پاره بنو شیونیتونو سره ټوله شپه تیروي * د سنتو د تربیت د پاره مَدَنِي قَافِلُو کښې عاشقانِ رسول سره هره میاشت د درې ورځو سفر او * هره ورځ د "فکرِ مَدینه" په ذریعه د مَدَنِي انعاماتو رساله ډکوي او د هرې مَدَنِي میاشتې په یکم تاریخ ئې د خپل ځانې ډمه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړئ.

زما مَدَنِي مقصد: "ما ته د خپل خان او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي" اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ. د خپلې اصلاح د پاره په "مَدَنِي انعاماتو" عمل او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار "مَدَنِي قَافِلُو" کښې سفر کول دي. اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ

فیضانِ مدینه محلّه سوداگران زره سبزي منډې، بابُ المدینه (کراچي)

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com